מחנך שהופך פרשה להצגה

תעודת זהות. הרב אלחנן זילבר, בן 59, אב ל-14 ילדים, תושב גבעת תקומה שליד יצהר. מחנך, מרצה לחסידות ורב בבתי ספר. הקים עם משפחתו את היישוב, וכבר 30 שנה מלמד פרשת השבוע בעזרת הצגות חווייתיות.

גבעת תקומה. לפני 36 שנים הגעתי להתיישבות, ומאז אני כאן, עוסק בשליחות חינוכית ומדליק נשמות של תלמידים. לפני 24 שנים זכיתי להיות ממקימי גבעת תקומה, עם עוד משפחה, בעיצומה של האינתיפאדה הראשונה. כיום מתגוררות בגבעה יותר מארבעים משפחות, בקהילה נפלאה.

זו ארצנו. הקמת תקומה נעשתה מתוך הבנה שיש לפנינו שתי אפשרויות – לברוח או להבריח. בחרנו בשנייה. היו חששות, היו קשיים, אבל אנחנו עושים את ההשתדלות שלנו, עם אמצעי ביטחון, תפילת הדרך, קופת צדקה, ספר תניא. ברבות הזמן הערבים הבינו את המסר: אנחנו כאן, כי זו ארצנו.

תחפושת. הייתי מחנך באלון מורה, איתמר ויצהר. בשלב מסוים ביקשו ממני להיות רב בית הספר באלון מורה. שובצתי למסירת פרשת השבוע לילדים ביום שישי. אשתי אמרה לי: "שישי, שעה אחרונה, 17% הקשבה – מה תעשה?". חשבנו יחד, והבזיק לי רעיון להתחפש לדמות מסוימת הקשורה לפרשה. כך, בלי שום הכשרה, נכנסתי לכיתה. כל העיניים היו עליי. שקט מוחלט. הקשבה של מאה אחוז.

הצגות. שלושים שנה חלפו ואני עדיין על הבמה, מציג את פרשת השבוע. התחלתי עם תחפושות פשוטות, וכיום יש לי 4-5 הצגות לכל פרשה, שזוכות לפופולריות רבה.

אתגר. הפרשיות הראשונות, במיוחד בספר בראשית, קלות יותר להנגשה לילדים. ספר ויקרא היה בעבורי אתגר, אבל גם אותו צלחנו בעזרת ה'. לבשתי דמות של צרעת, כוהן, הכול כדי לרתק את התלמידים.

צדיקים. מתוך כבוד לדמויות הצדיקים, אינני מתחפש לצדיקים עצמם. למשל, אני מופיע כמחסנאי של משה רבנו, או כאדם שמתקשר אליו, בא מהצד. כשצריך להתייעץ עם רב ומורה הוראה, אני כמובן עושה זאת.

שמחה. בכל תפקידי בחינוך ראיתי עד כמה השמחה וההתלהבות הן כלים מרכזיים ביותר. כשאתה מתלהב ממשהו, אוהב משהו – הכול נראה אחרת. הדבר חשוב ביתר שאת כשאתה מלמד דברי קודש.

תגובות. התגובות להצגות שלי זורמות כל הזמן – מהורים, מתלמידים, וגם מצופים בערוץ שלנו. בסיום כל הצגה אני נותן לתלמידים דף שאלות על ההצגה, ומבקש שישתפו את ההורים. הילדים מתלהבים, ההורים מתחברים, והתורה נכנסת הביתה.

אקטואליה. בחסידות מדברים הרבה על 'לחיות עם הזמן', ובאמת פרשת השבוע צריכה להיות בעבורנו הדבר האקטואלי ביותר. לכן אני משקיע הרבה בהצגות, כדי להפוך את פרשיות השבוע לדבר חי, נוגע, שמח.

תניא. דיברנו על החסידות, ואציין כי אני לא רק לומד תניא, אלא גם מלמד את הספר לתיכוניסטים. ילדיי, שלמדו ביצהר אצל הרב יצחק גיזנבורג ונחשפו לספר התניא, התפלאו שאינני לומד אותו בעצמי... פתחתי את הספר ונשאבתי עמוק לתוכו. התניא הוא ספר חובה לכל יהודי. הוא בונה ממש את האישיות לעבודת ה'. תלמידים הלומדים תניא, רואים עליהם שהם עובדי ה'.

התלהבות. מורה אמיתי צריך להתלהב, ללמד בשמחה. לצערי, יש מורים שבאים לכיתה בעיניים כבויות. אני אומר למורים: אל תתביישו להתחפש לפעמים, אפילו בקלילות. נסו לרתק! לא צריך כישרון גדול, רק התלהבות.

שליחות. אני רואה בעבודתי שליחות, ואני מאושר שילדיי ממשיכים אף הם שליחות זו. אין אצלי 'זכויות יוצרים' על ההצגות. כל מורה מוזמן לפנות אליי, לקבל הדרכה, עצות, עבודות לתלמידים, וכמובן את מתכונת ההצגות. יחד נגדל דור שחש התלהבות מפרשת השבוע ושמח בשמחת התורה.

איך הופכים את פרשת השבוע לחגיגה תיאטרלית, עם תחפושות צבעוניות וכישורי משחק שמרתקים אלפי תלמידים?

"כל העיניים היו עליי. הקשבה של מאה אחוז". הרב זילבר

"אני אומר למורים: אל תתביישו להתחפש לפעמים"

